

شما به یاد خواهید آورد که پافراس، یکی از همکاران پولس بود که کلیسای خانگی در کلوسی را تاسیس کرد. پولس در مورد مسائلی در کلیسای خانگی آنجا شنیده بود. آنها به زندگی قدیمی خود بازگشته بودند و به سخنان مسیح پایبند نبودند. پولس برای یادآوری آنها (و ما) می نویسد که

(۱) مسیح از همه اختیارات برخوردار و برترین است

(۲) مسیحیان در آن زمان و حال، باید خداپسندانه زندگی کنند، در همه جا و هر زمان!

در پایان فصل ۲ پولس به کولسیان یادآوری می کند که پیروی از قوانین در زندگی مقدس هیچ ارزشی ندارد و آنها باید از شر چیزهای گناه آلود زندگی قدیمی خود خلاص شوند. این برای آنها مهم بود و برای ما نیز هست. ما باید یاد بگیریم چیزهایی را که در زندگی شخصی ما بخدا پسند نیستند، تشخیص دهیم. پولس آشکارا در مورد چگونگی زندگی آنها صحبت می کند (در گذشته) و آنها اکنون بر روی زندگی جدید خود تمرکز می کنند.

پولس در فصل ۳ آیات ۱-۳ ادامه می دهد: می گوید به یاد داشته باشید وقتی عیسی را به عنوان ناجی خود پذیرفتید و تعمید گرفتید، گفتید که "درگذشت" و به زندگی جدیدی تربیت شدید و مسیح زندگی شماست. پس شما معتقد هستید که اکنون با تمام قلب، ذهن، روح و دست خود به جستجوی چیزهای آسمانی ادامه دهید. پولس برای تأکید بیشتر این جمله را اضافه می کند، **در سمت راست خدا نشسته است**. این عبارت از مزامیر ۱۱۰ آیه ۱ آمده است که یهودیان مسیحی باید آن را به خوبی شناخته باشند. زندگی عیسی، چه پیش از مرگ و چه بعد از رستاخیز، باید الگوی زندگی ما باشد.

توجه ما به چیزهای دنیوی به عنوان شماره ۱ زندگی، مربوط به زندگی قدیمی ماست. (آیه ۳) و شامل مواردی مانند پول، لباس و خانه، قدرت یا عزت است. مردم می خواهند این چیزها برای رضایت خودشان باشد. اما پیروان عیسی در زندگی قدیمی خود درگذشتند و دیگر نمی خواهند ابتدا خود را راضی کنند. آنها می خواهند بیش از هر چیز یا هر کس دیگری روی زمین، مسیح را راضی کنند. گاهی اوقات سوء تفاهم در این مورد وجود دارد.

برخی می گویند جهان و زندگی ما بد است و مسیحیان نباید از چیزهای جسمی لذت ببرند. ما باید به یاد داشته باشیم که خدا همه چیزهای جسمی را خلق کرده است و او می خواهد ما از همه آنچه ساخته است لذت ببریم (پیدایش فصل اول آیات ۲۷-۳۱ و اول تیموتائوس فصل ۴ آیات ۴-۵). مسیح آمد تا همه بتوانند زندگی کاملی داشته باشند (یوحنا ۱۰: ۱۰). با این حال، ما به عنوان مسیحی، روی عیسی تمرکز می کنیم و نه روی این دنیا. عیسی همچنین در خطبه روی کوه در مورد این صحبت کرد. (متی ۶ آیات ۲۵-۳۴)

آیات ۳ و ۴: این دنیا و زندگی جسمی ما موقتی است و با بازگشت مسیح پایان می یابد. مسیح و "چیزهایی که در بالا هستند" واقعی و دائمی هستند. وقتی زندگی جدیدی از مسیح دریافت می کنیم، از بیرون یکسان به نظر می رسیم و هیچ کس نمی تواند این زندگی درونی جدید را ببیند. این یک چیز فیزیکی نیست. زندگی معنوی ما متعلق به خداست. هنگامی که مسیح بازگردد، مسیحیان می توانند زندگی معنوی خود را ببینند و از مسیح جلال دریافت می کنند.

در آیه ۴ می خوانیم وقتی مسیح که زندگی ماست ظاهر می شود، پس شما نیز با شکوه همراه او ظاهر می شوید. پولس از "شما" به کلیسای خانه به "ما" تغییر می کند زیرا مسیح باید در مرکز زندگی همه مسیحیان، از جمله خودش باشد. ما فقط با خواندن کلام او و تعمق در آن می فهمیم که چگونه این کار را انجام دهیم. وعده بازگشت عیسی مسیح این است که جلال او را خواهیم دید و با شکوه همراه او خواهیم بود.

آیات ۵-۷: بنابراین، قدرت تمام خواسته های اشتباه زندگی خود را نابود کنید (آنها را به قتل رسانید). این موارد را از رابطه جنسی اشتباه کنار بگذارید. هر چیزی که خالص نباشد؛ هوس (میل به رابطه جنسی اشتباه) و خواسته های شیطانی. و حریص نباشید. همه این چیزها مانند دوست داشتن خدایان دروغین است. وقتی ما روی مسیح تمرکز می کنیم، آنها یاد می گیرند که زندگی مقدس داشته باشند. آنها قطعاً بلافاصله کامل نمی شوند. ما ماهیت جدیدی داریم اما هنوز عادت های قدیمی داریم. طبیعت قدیمی ما با مسیح مرد. اما زندگی قدیمی هنوز وسوسه می کند (یعقوب ۱: ۱۳).

ما می توانیم از اطاعت از آن خواسته های غلط امتناع ورزیم (رومیان ۶) زیرا زندگی جدید در عیسی مسیح قوی است. (رومیان ۸: آیات ۱-۱۴) به قتل رساندن / نابود کردن ترجمه بسیار قدرتمندی است. این به ما می گوید که ما یاد می گیریم اعمال و

رفتارهای گناه آلود را کنترل کنیم، اما همچنین می توان آنها را کاملاً از بین برد و عادت های قدیمی را پشت سر می گذاریم. (رومیان ۱: ۱۸ و ۲۴-۳۲). همه این موارد خدا را عصبانی می کند زیرا برنامه او برای ما یک زندگی با شادی و عشق عمیق است و گناه ما را از او جدا می کند. گناه زندگی مردم را نابود می کند. مسیح به دلیل گناه بر روی صلیب مرد. به همین دلیل خداوند از این موضوع عصبانی است. از روی عادت نمی توانیم با گناه راحت باشیم. ما هنوز گناه خواهیم کرد اما نه به عنوان یک عادت عمدی. رومیان ۲: آیات ۱-۱۶ در مورد چگونگی قضاوت خدا درباره گناه در آینده توضیح می دهد.

زنا (فساد جنسی)، ناپاکی (سوء استفاده از رابطه جنسی)، اشتیاق و میل شیطانی: هر یک از این اصطلاحات به گناهان جنسی اشاره دارد. پنهان کاری ساده و بسیار مخرب است مانند قرار دادن قلب روی لباس، پول، خانه و غیره. طمع پنهان چیزی کمتر از بت پرستی نیست زیرا آن زندگی با دارایی هاست و رابطه صالح با خدا شماره یک نیست.

هیچ راهی وجود ندارد که عیسی در این گناهان قدم بگذارد، بنابراین اگر ما از او پیروی کنیم، ما نیز در آنها قدم نمی گذاریم. **زنا** (بد اخلاقی جنسی) به هر نوع رابطه خارج از ازدواج اشاره دارد. این همان چیزی است که به مسیحیان در کلوسی یادآوری کردند به ما نیز همینطور. ناپاکی به معنای سوء استفاده از رابطه جنسی و همچنین انواع مختلف بد اخلاقی است.

چرا پولس یکی یکی آنها را لیست کرده است؟ زیرا در **نامگذاری** آنها اهمیت وجود دارد. ما می توانیم در مورد معصیت به معنای کلی صحبت کنیم، اما وقتی برای آن اسم می گذاریم، این امر آگاهی ما را از گناهان فردی خود بیشتر می کند. به ما کمک می کند تا آنها را بشناسیم و دیگر مرتکب آن گناه نشویم. در مورد دعای پروردگار، که در آن ما درخواست بخشش گناهان خود را داریم (جمع)، فکر کنید.

آیات ۸-۱۰: مسیحیان مسئول رفتارشان با دیگران هستند و رفتارهای قبلی خود را ترک می کنند. پولس در این آیات به موارد بد بسیاری اشاره کرده است، چیزهایی که باعث از بین رفتن دوستی و خانواده ها می شود. شخصی که بسیار عصبانی می شود، فریاد می کشد، طوری افراد را خطاب می کند و یا به آنها ضربه ای می زند که آنها را می رنجاند. ما نمی توانیم به کسی که دروغ می گوید یا به راحتی حرف های بد می زند اعتماد کنیم. می توان بدون حرف زدن به یکدیگر دروغ گفت. سکوت هایی وجود دارد که می تواند کاذب و گمراه کننده باشد یا نگاهی به چشمان ما که از حرف زدن بیشتر است.

این موارد روحیه شخص را آزار می دهد. عیسی گفت، 'من حقیقت هستم' (یوحنا ۱۴: ۶). به همین دلیل است که ما همیشه باید حقیقت را بیان کنیم. گناهان بزرگ در آیه ۵ فرقی با گناهان کوچک ندارند زیرا خلاف خواست خدا هستند. پولس گفت، "شما طبیعت قدیمی خود را از بین برده اید" و "شما طبیعت جدید خود را به تن کرده اید". این زبان تصویری است. این توضیح می دهد که چگونه کسی لباس های قدیمی و کثیف خود را در می آورد و سپس لباس های تمیز و جدید می پوشد.

آیات ۱۰-۱۱: پولس می نویسد اکنون شما طبیعت جدید خود را به تن کرده اید. مسیح این طبیعت جدید را در شما آفرید. هرچه درباره مسیح بیشتر بدانید، طبیعت شما بیشتر شبیه او می شود. هنگامی که مردم بخشی از مسیح هستند، هیچ تفاوتی بین مردم یونان و یهودیان، بین افرادی که ختنه می شوند یا نه، بین افراد از جوامع یا فرهنگ های مختلف، بین بردگان و افراد آزاد وجود ندارد. مسیح مهمترین شخص است همانطور که در همه وجود دارد.

در این دنیا، برخی تصور می کنند که اهمیت آنها نسبت به افراد دیگر بیشتر است. مسیح برای نجات هر فرد درگذشت. و هر مسیحی مسیح را در خود دارد. صرفاً به این دلیل که در عیسی ما انسانهای متفاوت و مقدسی هستیم.

در کلوسیان ۳: آیات ۵-۹ پولس در زندگی مسیحی دو اولویت مهم را نشان داد:

- ۱- اخلاق جنسی با یکدیگر توأم با نگرش صحیح نسبت به امور مادی و ۲- تعاملی ساده با یکدیگر توأم با عشق.
- ۲- پولس (با الهام از روح القدس) اصرار داشت که هر دو در زندگی روزمره مسیحیان جایگاه والایی دارند. ما خوشبختی خود را در خدا جستجو می کنیم و با این سوالات روبرو می شویم یکی این که "من با چه کسی هویت خواهم یافت، با دنیا یا با عیسی؟" و سوال مهم دیگر: "مسیح در این شرایط چه می کرد؟"